

næst kræve en meget nøiagtig Undersøgelse af, om det ogsaa er aldeles uomgængelig nødvendigt at skrive til nye Skatter for at dække et saadant Hul; han vil anstille en nøiagtig Prøve, om det ikke er muligt at slippe for den Ulykke, som nye Skatter altid ere, paa anden Maade, om det ikke lader sig gjøre at tilveibringe Balance ved at knibe paa andre Omraader, hvor der er Noget at trække fra. Først, naar ogsaa denne Undersøgelse glipper, naar det viser sig, haade at Behøvet foreligger bestemt, klart, tydeligt og nærværende, og at det ikke er muligt at slippe derfra uden ved nye Skatter, saa er Dieblisset kommet til at behandle Sagen, og først da stilles det tredje Spørgsmaal, som frembyder sig af sig selv, nemlig Spørgsmaalet: Vil den nye Stat, der foreslaas, være den rimeligste, hensigtsmæssigste og retfærdigste at gaa til? Det er det sidste Spørgsmaal, som den ærede Finanzminister har beparet — synes mig — med let Hjerte i dette Forslag derigennem, at den nye Skat skal være paa Ol og Brændevin. Jeg vil nu ikke paastaa — det vilde være ubilligt overfor den ærede Finanzminister — at de to første Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Anvendelsen og om Nødvendigheden af Skatten ikke har foreligget for den ærede Conseilspresident. Jeg kan ikke paastaa, at den ærede Conseilspresident overfor dette Lovforslag har stillet sig saaledes, at han omtrent har sagt som saa: Lad os tænke os, at der en skjønne Dag faldt 8 Millioner ned i Hatten paa os, hvad vilde saa Vælgkerne ønske at bruge disse Penge til, hvad skulle vi mere os med at anvende saadan en stor og glædelig Sum til? Jeg tror, Mange have opfattet Stillingen, som jeg nu nævner den. Vi have jo hørt en Række af forskellige Fantasterier om, hvad man nu skulde bruge saadanne 8 Millioner til, hvis man havde dem. Jeg tør ikke paastaa, at den ærede Conseilspresident har stillet sig saa, at han ikke har spurgt sig selv, hvad han vilde bruge Pengene til.

Men hvad jeg derimod trostigt tør paastaa i Genhold til dette Lovforslags Motiver, det er, at disse Spørgsmaal ikke have fremstillet sig for den ærede Conseilspresident i første Række; thi siger den ærede Conseilspresident i sine Motiver, den overhaandtagende Brændevinsdriften er en tilstrækkelig Grund til at forhøje Brændevinsafgiften. Det er hans første Standpunkt, og i de Udtalelser, vi have hørt i Dag fra Conseilspresidenten, er ogsaa dette det første. Altsaa den ærede Ministers første Motiv til nye Skatter er den overhaandtagende Brændevinsdriften. Jeg tilstaar, jeg har ikke hørt

dette Motiv til nye Skatter før. Det har for mig Originalitetens fulde Indtryk. Det synes mig at være noget ganske Nyt. Heller ikke havde jeg tænkt mig, at den overhaandtagende Brændevinsdriften kunde være et Motiv til nye Skatter. For mig stiller det sig saaledes, at den overhaandtagende Brændevinsdriften ligesom enhver anden overhaandtagende Benyttelse af en eller anden Brugsagenstand hverten vedkommer Statskassen eller Statens Finantser. Det er en Ting, som efter Omstændighederne mulig kan være et Gmne at tænke over for Moralister, men for Statskassens Vedkommende ligger det Spørgsmaal udenfor og er ganske ligegyldigt. Nei, det Spørgsmaal som skal besvares fra Finanzministerens Standpunkt, er, om der er Behov for Skatten, om det er nødvendigt at faae den ind. Da naar det er beparet bekræftende — og heller ikke et Dieblis for — saa kommer den Betragtning, som let kan faae en vis relativ Guldighed, Hensynet til den overhaandtagende Brændevinsdriften, idet det er naturligt, at naar det er givet, at man skal have en Skat, saa vil en Finanzminister se sig om efter et passende Skatteobjekt. Da da er det sikkert, at den overhaandtagende Brændevinsdriften er Noget, som vil anbefale sig til en Finanzministers Opmærksomhed, idet det er klart, at naar man fra Finanzministerens Standpunkt søger et Skatteobjekt, saa vil man fortrinvis søge paa et saadant Punkt, at det frembyder en rimelig Udbyg til at give noget ret Klæffeligt. Man vil søge efter den bredeste Forbrugsartikel og dernæst søge en sikker Forbrugsartikel, o: en saadan, som man ikke har Grund til at frygte for, skal vinde bort mellem Hænderne paa En. Altsaa for saa vidt maa det indrømmes, at naar det først var givet, at vi skulde have en Skat, og at det ikke var til at undgaa, saa vilde Hensynet til den overhaandtagende Brændevinsdriften i sidste Led være Motiv, nemlig et Motiv til i første Række imellem nye Skatter at vælge en Skat paa Ol og Brændevin, fordi den rammer hele den store, fattige Befolkning, og det er den, der giver Noget i Toldskat. Det er Kronen paa Millioner, som giver Millioner — de 10 Kr. paa 10,000, som have Noget tilovers, bringe kun 100,000 Kr. ind i Statskassen i samme Forhold. Altsaa, jeg kan forstaa, at fra et rent finantstelt Synspunkt kan det frembyde sig som en attraaerlig Gjenstand for den ærede Finanzminister at faae Jingle i. Det er en Hane, som sættes ind i en Tønde, der har den overordentlige Behagelighed, at der kan tappes betydelig Penge ud af den. Og der kan tappes ud deraf, uden at man ris-